

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudce Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **Ing. Mgr. J. K.**, proti žalovanému: **prezident republiky**, se sídlem Hrad, I. nádvoří, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2025, č. j. 6 A 72/2024 – 62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 4. 4. 2025 kasační stížnost, v níž se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku městského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

[2] Nejvyšší správní soud se prvně zabýval otázkou, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě by ji mohl meritorně posoudit. Dospěl přitom k závěru, že stěžovatel ji podal předčasně.

[3] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce podal kasační stížnost prostřednictvím městského soudu dne 24. 2. 2025 v době, kdy rozsudek městského soudu byl sice již vyhlášen, avšak nebyl dosud písemně vyhotoven a ani stěžovateli doručen. Rozsudek byl stěžovateli doručen až dne 11. 3. 2025.

[4] Podle § 102 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Podle § 54 odst. 5 s. ř. s. je v právní moci takový rozsudek, který byl doručen účastníkům řízení. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

[5] Z uvedeného vyplývá, že lhůta k podání kasační stížnosti není stanovena jen jako nejzazší okamžik, kdy lze kasační stížnost podat, ale i jako okamžik nejdříve možný. Ostatně i tzv. opomenutým osobám zúčastněným na řízení počíná běžet lhůta pro podání kasační stížnosti až ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků (§ 102 odst. 2 věta druhá s. ř. s.). Lhůta k podání kasační stížnosti tak začíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku městského soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 166/2018 - 12). Tento závěr byl poprvé vysloven v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48, č. 281/2004 Sb. NSS, v němž rozšířený senát uvedl, že usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabylo právní moci, nelze napadnout kasační stížností. Taková kasační stížnost je předčasná a musí být odmítnuta. Odmítnutí kasační stížnosti pro předčasnost rozšířený senát spojoval právě s nedoručením rozhodnutí (ať již usnesení nebo rozsudku), jehož důsledkem je skutečnost, že nenabude právní moci. Výslovně přitom odkázal na § 54 odst. 5 s. ř. s. a na § 55 odst. 5 téhož zákona. Jedná se tedy již o dlouhodobou a dosud nepřekonanou judikaturu Nejvyššího správního soudu, od níž se senát rozhodující ve věci ani nemohl odchýlit.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel podal kasační stížnost proti nepravomocnému rozsudku městského soudu, nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako předčasnou odmítnout.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

.

V Brně dne 23. dubna 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu